

Na Labi se závodilo v rybolovu

V sobotu 6. 10. 2018 se Katka Sittová ze sedmé třídy zúčastnila rybářských závodů a přivezla si pohár. Udělali jsme s ní rozhovor, abychom se dověděli více o akci i o Katčině rybaření.

Kde se soutěž konala a na kolikátém místě ses umístila?

Ve Štětí, na řece Labi. V holčičí kategorii na prvním místě.

Kolik lidí s tebou soupeřilo a jak dlouho závod trval?

Soupeřilo se mnou osm holek. Kluků bylo 12. Závod trval asi tak 3 hodiny.

Kolik ryb jsi chytila a které to byly?

Na těchto závodech se úlovky počítaly na kila.

Chytila jsem 4,5 kilogramů ryb. Byly to plotice a oukleje.

Oukleje?

To je drobnější kaprovitá ryba. (pozn. redakce: ouklej obecná, velmi rozšířená ve vodních tocích ČR. Důležitá potrava dravců, často používána jako nástražní rybka.)

Už jsi byla někdy na závodech poslední?

Zatím ne. Vždy jsem se umístila do 3. místa.

Kolik zlatých pohárů jsi už vyhrála?

Vyhrála jsem dva.

Na kolika soutěžích jsi byla a co je tvůj sen?

Na osmi. Chtěla bych se dostat na celorepublikové závody.

S kým nejčastěji rybaříš?

Rybařím s tatškou a s kamarády.

Jaký byl tvůj největší úlovek?

Mým největším úlovkem byl kapr.

Jak dlouho se věnuješ rybaření?

Od 6 let, od 10 let jezdím na závody.

Čteš knihy s rybářskou tematikou?

Ano, mám ráda knihy Oty Pavla.

Chytila jsi někdy v dešti?

V dešti, ve vedru, ryby berou za každého počasí.

Kolik máš prutů a na jakou návnadu chytáš?

Mám šest prutů. Chytám na červy a na žížaly.

Tvoje sestra také chytá?

Vůbec. (Pozn.: Redakce zjistila, že Marie (za Kateřininými zády) naopak často chytá, a to tzv. lelky alias kozodoje ☺, což je? No tak o tom si počtete v listopadovém čísle Kravinek)

Slovo šéfredaktorky

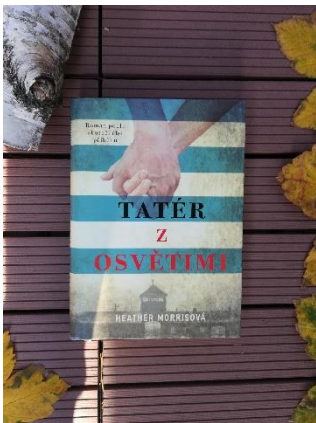
Uběhly dva měsíce od začátku školního roku a já už jsem se seznámila s novými dětmi, které do našeho časopisu posílají pěkné příspěvky, a znám už i redaktory, kteří tyto příspěvky zpracovávají, dělají rozhovory, píšou zajímavé články. Mezi mé nové kamarády patří také grafici, kteří Kravinkám dávají konečnou podobu. A řeknu vám, všichni noví spoluvůrci školních kravařských novinek jsou děsně šikovní a ohromně akční. Rovněž bedlivě sleduji zbrusu novou druhostupňovou nástěnku se spoustou důležitých informací, co se ve škole děje a na co nezapomenout. Takový ucelený přehled dění na druhém stupni. Dále bych, milí čtenáři, chtěla vaší pozornosti doporučit novou jazykovou poradnu, která působí při školní knihovně. Denně si můžete zajít pro rady týkající se problémů s íčky/ýčky nebo třeba s čárkami v souvětí. Redakce také navštívila pana starostu s dotazem, jestli by se mohly dát koše na lampách před školou níže, protože menší děti na ně nedosáhnou. Pan starosta vysvětlil, že je problém s rozvodovou skříňí umístěnou dole na lampě, a proto musí být koše umístěny výše. Toto řešení nám ale nevyhovuje, a tak zkusíme do příště vymyslet nějaké zlepšovateľské návrhy, o nichž budeme pana starostu i vás informovat.

Ale teď se již začtete do nových Kravinek, přeji pěkné počtení.

Vaše Emilka

Děkujeme za rozhovor. Kačku vyzpovídali její spolužáci.

Knihomolové mají svůj Humbook festival!

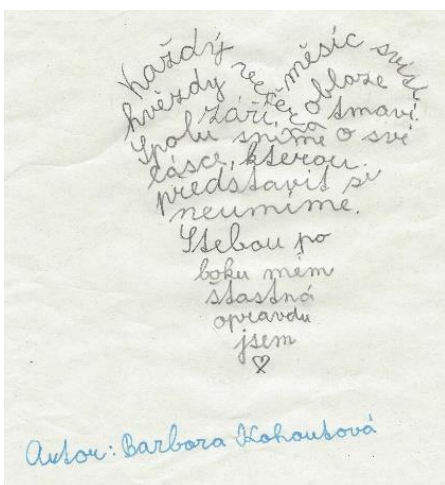
Nejprve vám představím, co to vlastně ten Humbook festival je. Jedná se o knižní festival, který se konal letos 6. 10. v Kongresovém centru v Praze. Bylo to naprosto super! Knižní komunita je hodně

fajn. Co se tam dělo? Konaly se tu besedy s autory českými i zahraničními, autogramiády, workshopy. Navštívit jste mohli knižní stánky, chupa chups stánek a mnoho dalších super věcí. My knihomolové, jsme neodešli s prázdnou, a proto radši ani nebudu říkat, kolik jsem utratil. Jelikož jsem byl součástí aplikace Stroki, tak jsem si mohl stáhnout aplikaci, která, jak už jsem zmínil, se jmenuje Stroki. Najdete v ní Chat fiction jakéhokoliv žánru, takže v nudné chvíli si můžete přečíst nějaký super SMS příběh. Já jsem si festival moc užil a těším se na příští rok! A jaké nové knihy jsem si na Humbooku pořídil? Rebely vln od Sary Raasch, Tatéra z Osvětími od Heather Morris, Divotvůrce a Černé znamení od Sebastiana De Castella, dále plecháček od Humbooku, a to vše jsem si odnesl v plátěné tašce Humbook merche.

Patrik Kříž

Jak namalovat básničku?

Jednoduše. Prostě v sobě spojíte básníka i výtvarníka a dílko je na světě. Tak jako to zkusila Bára Kohoutová z 8. třídy. Odborně se tomu říká vizuální poezie. Nechcete se taky pokusit výtvarně ztvárnit báseň? Posílejte svá díla do redakce, tři nejlepší budou otištěny v příštím čísle Kravinek.

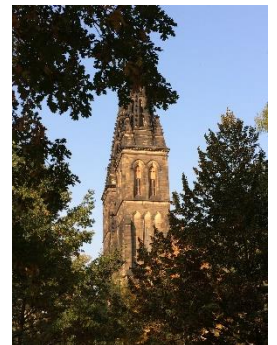
Emily

Praha

Ve středu 17. října jsme jeli do Prahy. Cestou do muzea jsme viděli Petřín, Žižkovskou věž a také Karlův most. V technickém muzeu jsme nejprve vyjeli výtahem do třetího patra, kde byla krásná vyhlídka na Prahu. Viděli jsme starodávňý kolotoč, Žižku na jeho koni, věž Orloje a naproti Týnský chrám. Ve třetím patře jsme dále viděli model Národního divadla a další významné budovy nejen v Praze. Také jsme viděli, jak dříve vypadala pracovna třeba v úřední budově nebo také na poště. V druhém patře byl astronomický sál. V něm bylo malé kino, kde nám popisovali různé nástroje a přístroje. Byl tam i model sluneční soustavy. Potom jsme sešli do přízemí a prohlédli si dopravní sál. Tam byla letadla, kola (bicykly), motorky i létající balon a také lodě a auta.

Vyšehrad

Po prohlídce muzea jsme se naobědvali. Někdo si koupil párek v rohlíku a někdo si dal svoji svačinu. Po chodnících

a přechodech jsme se hnali jak stádo oveček. Nakonec to dopadlo našťastí dobře. Potom jsme vystoupili u Vyšehradu a šli jsme nahoru. Prošli jsme branou a už jsme byli na místě. Prohlédli jsme si hřbitov, kde jsou pohřbené různé významné osobnosti. Došli jsme ke katedrále svatého Petra a Pavla, jenomže vstup byl placený, tak jsme tam nešli. Dále jsme se šli podívat na rotundu a nakonec jsme už šli k vlaku. Bylo to skvělé! A moc se mi tam líbilo.

Petra Stárková

Praha

Ve středu 18.10. jsme jeli do Prahy. Nejdříve byli Kravařáci ve třídě a hráli různé hry. Potom jsme šli na nádraží. Když jsme jeli vlakem, tak si někteří povídali a ostatní byli na telefonu.

Přestupovali jsme v Lovosicích. Abychom mohli nastoupit na další vlak, museli jsme projít podchodem na druhou stranu nástupiště. Po příjezdu do Prahy, byl tak trochu zmatek. Nevěděli jsme, kudy máme jít, ale nakonec pan Drábek našel cestu na telefonu. Ještěže měl navigaci.

V muzeu jsme dostali mapy, vstupenky a šli si odložit batohy do šatny. Nejprve jsme šli do třetího patra, kde jsme se podívali na modely různých významných budov nejen v Praze. Potom jsme sešli do druhého patra a tam jsme se všichni nahnuli na motorku. Ale byla škoda, že to byl jen starý model. Potom nás paní učitelka nahnala se podívat na různé hvězdy. Viděli jsme také meteorit. Byly tam dalekohledy, globusy, sluneční hodiny a model sluneční soustavy. A potom jsme šli ještě do prvního patra. Tam jsme viděli různé staré tiskárny, a dokonce i starý počítač Apple. Ještě jsme navštívili velký areál, kde bylo hodně starých dopravních prostředků. Všechny asi nejvíc zaujala

letadla a létající balón, ve kterém bylo hodně peněz a Rubikova kostka. A to byl konec a šli jsme zpátky pro batohy. Největší radost jsme měli z toho, že tam byl i obchod. Koupili jsme si hlavně suvenýry na památku. Někdo si koupil magnetku, někdo magnetickou kouli z hodně tvrdého materiálu.

Když jsme šli na Vyšehrad, tak jsme navštívili vyšehradský hřbitov. Tam jsou pohřbeni hodně významní lidé. Prošli jsme celý hřbitov a podívali se konečně i na Vyšehrad. Protože vstup do katedrály Petra a Pavla byl placený, podívali jsme se jen skrz mříže, jak to tam vypadá. Z Vyšehradu jsme se šli podívat na hradby, odkud skočil Horymír na Šemíkovi. Všichni jsme se hádali, že tam nemohla být silnice. Někdo tvrdil, že tam byla tráva a Šemík z ní skočil do Vltavy.

A potom jsme šli už jen na vlak a vrátili se zpátky domů. Bylo to skvělé!

Zdarin Lůžek

Ta nejlepší drakiáda

Drakiáda začala. Žáci radostně vyběhli ven a šli pouštět draky. Jen nefoukal vítr. Taková drobnost nám ale akci nemohla překazit. Poradili jsme si. S draky na šňůře jsme běhali jako o závod. Kdo neběhal, rozmotával zamotané provázky. Nejvíce vysoukali draka nahoru devátáci Kuba a Míra. Pan ředitel fotil a mimo jiné lezl i na strom pro dráčka, který se zamotal do větví. Když byla drakiáda u konce, tak se všichni sešli, aby se vyfotili se svými dračími modely. Bylo nás fakt hodně, takže se divím, že jsme se vůbec vešli na fotku. Tolik dětí, barev a draků, prostě super fotka na závěr krásné akce.

Daniel Antl

Drakiáda

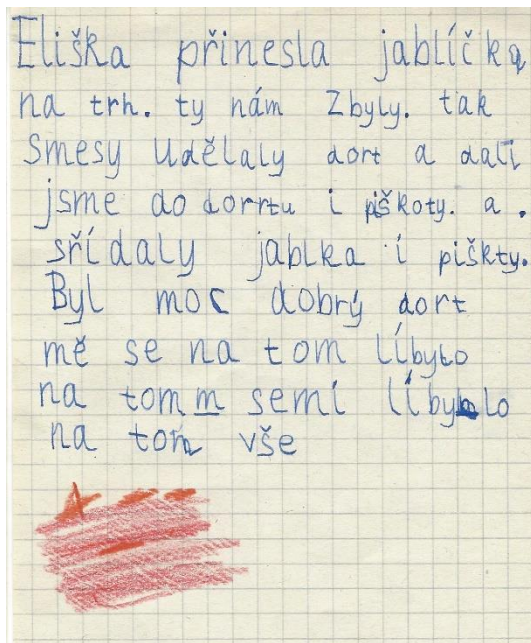
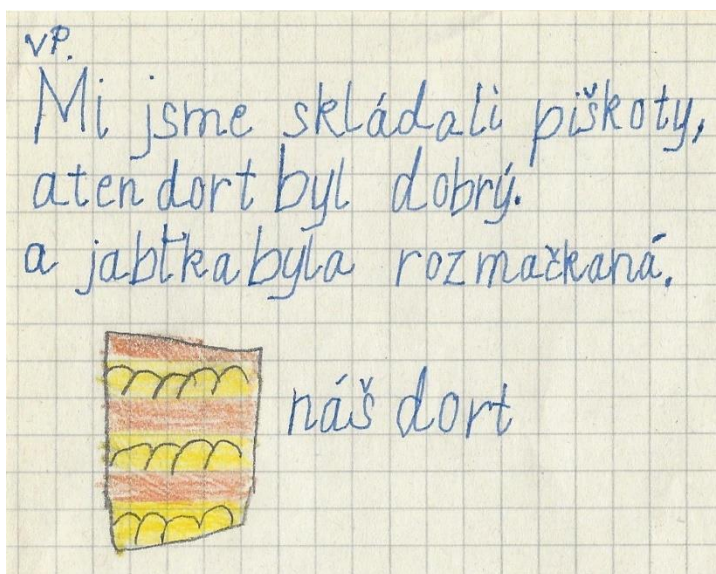
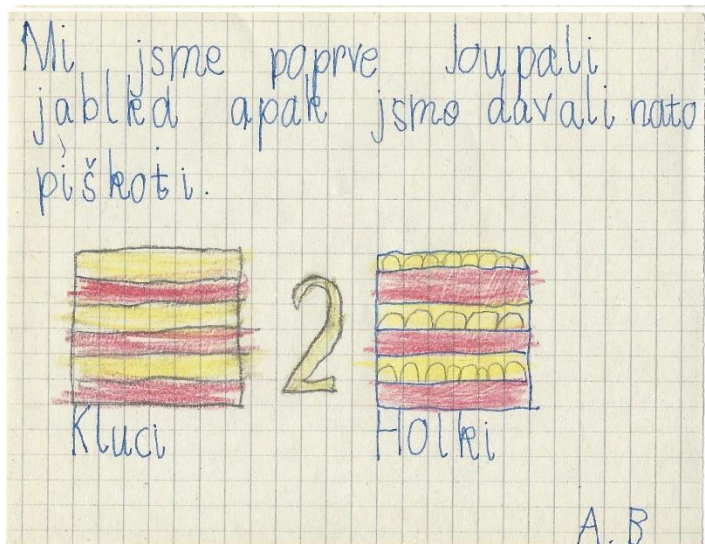
Drakiáda se odehrála dne 18. 10., roku 2018, ale povedla se jenom někomu. Někteří draci prostě neletěli. Bylo totiž nevětrno. Všichni ale s draky běhali a snažili se dostat je do nebes, až byli rudí jako papriky. Výsledkem byla fůra zamotaných draků. Pan ředitel tu snahu fotil, ale když dva draci skončili zakleslí na stromě, odložil fotoaparát a obětavě je zachránil. Takže zase popolétávali. Devátákům drak vyletěl nejvýše. Paní učitelky s obdivem koukaly, jak se žáci nedali odradit bezvětřím a povzbuzovaly je i draky z plných plic.

**Ondřej
Vizst**

Jak si druháci pochutnali na jablečné dobrotě

Začal podzim a 2. třída si udělala jablečný dort. Jablka, která jim zbyla z farmářského jarmarku, použili k výrobě dortu. Dětem moc chutnal. Dokonce si pochutnala i paní učitelka, která děti moc pochválila za skvělou práci. **Redakce**

Uzávěrka listopadového čísla Kravinek 23.11.